

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - ဉာဏ်လင်းထွန်း

အချိန်စားသခင်

(စောင်ယူချိန်)

(Chapter 1029 - 1043)

စာစဉ် - ၆၆

အချိန်ဓားသခင်
အခန်း - ၁၀၂၉
(ရန်ဟောင်လီ...)

ချင်ယုတုံလည်း ဇောင်ယုချန်၏ အားကောင်းသော သတ်ဖြတ်ခြင်း စိတ်ဆန္ဒကို ခံစားမိသည်။ သူမက ဇောင်ယုချန်မှာ ချန်းလောင် စစ်တပ်၏ ထိပ်တန်း ဗိုလ်ချုပ် ၁၀ယောက်အား သတ်ဖြတ်ဖို့ စီစဉ်ထားလိမ့်မည်ဟု လုံးဝ မမျှော်လင့်ထားပေ။

ထို့ကြောင့် ဇောင်ယုချန်၏ မျက်လုံးများအား စိုက်ကြည့်ပြီး ...

"လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်က ဂိုလုနဲ့ ဟန်ရင်း သေဆုံးသွားတာက တော်ဝင် မြို့တော် တစ်ခုလုံးကို အုံးအုံးကျပ်ကျပ် ဖြစ်သွားစေတယ် ... လတ်တလောမှာ ချန်းလောင် စစ်တပ်ရဲ့ အားကောင်းတဲ့ လူတွေက နင့်ကို တစ်မြို့လုံး မြေလှန် ရှာနေပြီ ... အခုက နင် တိုက်ခိုက်ဖို့ အချိန်ကောင်းလို့ ငါတော့ မထင်ထားဘူး ... နင် ဖီးနစ် ကချေသည် နန်းတော်မှာ အချိန်အတော်ကြာတဲ့ အထိ ပုန်းအောင်းနေသင့်တယ်လို့ ထင်တယ် ... ဒါမှပဲ နင့်မှာ သတ်ဖြတ်ဖို့ အခွင့်အရေး ရလာလိမ့်မယ် ..."

ဇောင်ယုချန်က ကောင်းကင်ရှိလအား မော့ကြည့်ရင်း ရေနွေး တစ်ကျိုက် မော့သောက်ပြီး ...

"အခု ချန်းလောင် စစ်တပ်ရဲ့ ဗိုလ်ချုပ်တိုင်းက တော်ဝင် မြို့တော်ထဲမှာ ငါ့ကို လိုက်ရှာနေတာတဲ့လား ... အခုက ငါ့အတွက် သူတို့ကို တိုက်ခိုက်ဖို့

အချိန်ကောင်းပဲ ..."

ကောင်းကင်ထက်ရှိ လက ဖီးနစ် ကချေသည် နန်းတော် တစ်ခုလုံးအား လွှမ်းခြုံထားပေသည်။ ထိုနေရာက ယခု၌ နတ်ဘုံ တစ်ခုအလား ထင်မှတ် ရ၏။

မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသော လူများက အက နတ်မိမယ်များနှင့် အတူတူ ထိုင်ခွင့်ရရန် အိမ်မက်မက်နေကြသော်လည်း ဇောင်ယုချန်ကမူ ချင်ယုတုံအား မည်သည့် စိတ်ဝင်စားမှုမှ မရှိချေ။ သူ့စိတ်ထဲ ချန်းလောင် စစ်တပ်၏ ဗိုလ်ချုပ် ၁၀ယောက်အား သတ်ဖြတ်ဖို့သာ တွေးတောနေလျက် ရှိသည်။

အကယ်၍ ချင်ယုတုံအား သဘောကျသူများသာ ဤအဖြစ်အပျက်အား သိ လျှင် သူ့အား သေချာပေါက် စိတ်ထဲ ကျိန်ဆဲကြပေလိမ့်မည်။

ချင်ယုတုံလည်း ပုံမှန်အားဖြင့် ချန်းလောင် စစ်တပ်၏ ဗိုလ်ချုပ် ၁၀ယောက်အား သတ်ဖြတ်ပြီး သူမ ဘိုးဘေးများအတွက် လက်စားချေလို ပေသည်။ သို့သော် သူမက ချန်းလောင် စစ်တပ်မှာ ယခုလို အခြေအနေမျိုး တွင် အစောင့်အကြပ် အလွန် တိုးမြှင့်ထားမည်ကို သိထား၏။ သူမ လက်ရှိ ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်ထက် ၁၀ဆ ပိုအားကောင်းလျှင်ပင် ချန်းလောင် စစ်တပ်၏ ဗိုလ်ချုပ်များအား လတ်တလော သတ်နိုင်ဖို့ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ပေ။

ဇောင်ယုချန်က ထက်ရှသော အကြည့်ဖြင့် ...

"ချန်းလောင် စစ်တပ်ရဲ့ ဗိုလ်ချုပ်တွေ အကုန်လုံး လင်းရှောင် ကောင်းကင် ဘုရင် စံအိမ်ကို ပြန်ရောက်သွားတာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါမှမဟုတ် စခန်းထဲ ပုန်းအောင်းနေတာပဲဖြစ်ဖြစ် လုပ်သွားရင် ငါ့အနေနဲ့ သူတို့ကို သတ်ဖို့ အခွင့်အရေး ဆုံးရှုံးသွားလိမ့်မယ် ..."

ချင်ယုတုံက ...

"အဲ့ဒါက အရမ်း အရေးကြီးလွန်းတယ် ... ငါတို့ ဘာမှမလုပ်ခင် သေသေချာချာ ကြိုတင် စီစဉ်ထားဖို့ လိုအပ်တယ်နော် ... ကြုံရာကျပန်း တိုက်ခိုက်လို့ မရဘူး ..."

ထိုအခိုက် ပိုင်ရွှမ်းဟန်က အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာကာ အရိုအသေ ပေး၍ ...

"စီနီယာ အစ်မ ... ချန်းလောင် စစ်တပ် ခြောက်ခုမြောက် တပ်စခန်းရဲ့ ဗိုလ်ချုပ် ရန်ဟောင်လီက ဖီးနစ် ကချေသည် နန်းတော်ကို ရောက်လာတယ် ... သူက စီနီယာ အစ်မကို တွေ့ဖို့အတွက် သူတော်စင် ကျောက်တုံး ၁၀၀တောင် ပေးထားတယ် ... စီနီယာ အစ်မ သူနဲ့ တွေ့ချင်လား ..."

"မတွေ့ချင်ဘူး ..." ချင်ယုတုံက ခပ်ပြတ်ပြတ် ငြင်းဆိုလိုက်သည်။

သူတော်စင် ကျောက်တုံးပေါင်း များစွာ အသုံးပြုပြီး ချင်ယုတုံနှင့် တွေ့ချင် နေသည့် လူငယ် ကျင့်ကြံသူပေါင်းမှာ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ရေတွက်၍ပင် မရ ပေ။ သို့သော် လူအနည်းငယ်သာ ချင်ယုတုံအား တွေ့မြင်ခွင့်ရပေသည်။

ဇောင်ယုချန် မျက်လုံးထဲ အလင်းတစ်ချက် ဖြတ်ပြေးသွားပြီး ထိုင်နေရာမှ ချက်ချင်းထကာ ...

"ဘာကြောင့် မတွေ့ရမှာလဲ ... သူက ဒီကို ရောက်နေပြီဆိုမှတော့ ငါတို့ သူ့ကို လွှတ်ပေးလိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး ..."

ချင်ယုတုံက ခေါင်းကို အလျင်အမြန် ခါယမ်း၍ ...

"ရန်ဟောင်လီရဲ့ ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်က တစ်ပိုင်း သူတော်စင် နဝမ အဆင့် နှောင်းပိုင်းကို ရောက်နေပြီ ... ဒါ့အပြင် ထိပ်တန်း ဗိုလ်ချုပ် ၁၀ယောက်ထဲမှာ သူ့အဆင့်က ဟန်ရင်းနဲ့ ဂိုလုတို့ထက် အဆပေါင်းများစွာ

မြင့်နေသေးတယ် ... သူ့ကို အလှအပနဲ့ လှည့်ဖြားပြီး သတ်ဖြတ်ဖို့အတွက် ငါလည်း တွေးမိသေးတယ် ... ဒါပေမယ့် ငါ အဲဒီ့ အစီအစဉ်ကို ငြင်းလိုက် ရတယ် ..."

"ဘာကြောင့်လဲ ..." ဇောင်ယုချန်က မေးသည်။

ချင်ယုတုံက ...

"သူ့ရဲ့ ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်က အရမ်း မြင့်မားတဲ့အပြင် သူတော်စင် တစ် ယောက် ဖြစ်လာဖို့ အခွင့်အရေးလည်း ရှိသေးတယ် ... အရေးကြီးဆုံး အချက်ကတော့ သူ့မှာ မိန်းမတွေအတွက် ခံစားချက် မရှိတာပဲ ... သူ ဖီးနစ် ကချေသည် နန်းတော်ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ လာခဲ့ပေမယ့် ငါ့ကို ဆွဲ ဆောင်ဖို့ လာတယ်လို့တော့ မထင်ဘူး ... သူက ငါ ဘယ်သူလဲဆိုတာကို သံသယ ဝင်နေပြီး စမ်းသပ်ချင်နေတာပဲ ဖြစ်ရမယ် ... တကယ်လို့ ငါတို့ သာ သူ့ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ တိုက်ခိုက်ရင် သူ့ကို မသတ်နိုင်တဲ့အပြင် ငါတို့ ဘယ်သူဆိုတာလည်း ပေါ်ပေါက်သွားလိမ့်မယ် ..."

"အခု ငါတို့ သူ့ကို သတ်ဖို့လိုတယ် ..." ဇောင်ယုချန် ပြောသည်။

ချင်ယုတုံလည်း ဇောင်ယုချန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်ကို မြင်လျှင် ဆက်လက် တားဆီးခြင်း မပြုတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် သူမက နောက်ဆုံး အချိန်ရောက် လျှင် ရန်ဟောင်လီအား လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ဖို့သာ အစီအစဉ် ဆွဲလိုက် တော့သည်။ ပြီးသည်နှင့် ဖီးနစ် ကချေသည် နန်းတော်၏ အားကောင်းသော သူတော်စင် နှစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ယန်ဝမ်ချီနှင့် ဖုရှန်တို့ နှစ်ယောက်လုံးကို ပါ အခြေအနေအား အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

...

တစ်နာရီခန့် ကြာပြီးနောက်တွင် တစ္ဆေ ဦးခေါင်းဖြင့် အနက်ရောင်

တိုက်ပွဲ ရထားလုံးက ဖီးနစ် ကချေသည် နန်းတော် အပြင်သို့ အရှိန်ပြင်းပြင်း မောင်းထွက်လာခဲ့သည်။ တစ္ဆေ ဦးခေါင်း တိုက်ပွဲ ရထားလုံးကိုမူ အဆင့်ခြောက် သားရဲ နှစ်ကောင်မှ ပြေးဆွဲလာ၏။ အားကောင်းသော အစောင့်အရှောက် ၃၆ယောက်မှာလည်း ရထားလုံး နောက်သို့ လိုက်ပါလာကြသည်။

ချန်းလောင် စစ်တပ်၏ ဗိုလ်ချုပ် တစ်ဦးသာ ယခုလိုမျိုး အဆင့်အတန်းကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပေသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဇိမ်ခံ ရထားလုံး တစ်ခုကလည်း ဖီးနစ် ကချေသည် နန်းတော် အတွင်းမှ လိုက်ထွက်လာပြီး တစ္ဆေ ဦးခေါင်းနှင့် ရထားလုံး နောက်သို့ လိုက်ပါလာသည်။ ဇိမ်ခံ ရထားလုံး အတွင်းတွင်မူ ချင်ယုတုံ တစ်ယောက်ထဲသာ ရှိ၏။ သူမက လတ်တလောတွင် အလွန် စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။ ရန်ဟောင်လီက သူတော်စင် အဆင့်အောက်ရှိ အလွန် အားကောင်းသော လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါလား။ သေးငယ်သော အမှား တစ်ခုကပင် သူမ အသက်အား ဆုံးရှုံးသွားစေနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

"ငါ၊ စီနီယာ အစ်ကိုရန်နဲ့ စီနီယာ အစ်ကိုဖုတို့ သုံးယောက်ပေါင်း တိုက်ရင်တော့ ရန်ဟောင်လီကို အနိုင်ယူနိုင်မှာပါ ... ပြီးတော့ အဲ့ လူထူးဆန်းနဲ့ ပါ ပေါင်းလိုက်ရင် ငါတို့ အနိုင်ရဖို့ အခွင့်အရေး ရှိလာနိုင်တယ် ..."

ချင်ယုတုံက အလွန် သတိကြီးသော အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ပင်။ သူမက ဤနေ့ည လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်မှုမှာ အလွန် စွန့်စားရာကျသည်ဟု ထင်နေသော်လည်း စခဲ့ပြီးပြီဖြစ်ရာ သေချာပေါက် အဆုံးသတ်ရပေတော့မည်။ သူတို့ မျှော်လင့်ချက် အကုန်လုံးမှာ ဇောင်ယုချန် အပေါ်တွင်သာ ဖြစ်၏။

ယန်ဝမ်ချီနှင့် ဖုရှန်တို့ နှစ်ယောက်လည်း အမှောင်ထဲ ပုန်းအောင်းနေရင်း အသက်ရှူသံများကို ဖိနှိပ်ကာ တစ္ဆေ ဦးခေါင်းတွဲ ရထားလုံး နောက်သို့ အ

မှောင်ထဲမှ အကွာအဝေး တစ်ခုခြား၍ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

ရန်ဟောင်လီက အသက် ၄၀ အရွယ် လူတစ်ယောက်ပင်။ သူက ရထားလုံး အတွင်း၌ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေရင်း မျက်လုံးများမှာလည်း အေးစက်နေကာ တစ်ကိုယ်လုံးမှ သတ်ဖြတ်ခြင်း အော်ရာများ ဖြာထွက်နေသည်။ ၁၆၊ ၁၇ အရွယ် အမျိုးသမီးများကလည်း သူ့ပတ်ပတ်လည်၌ ခစားနေကြ၏။

အမျိုးသမီးငယ်လေးများထဲမှ တစ်ယောက်က ...

"အက နတ်မိမယ်က အရမ်းကို မောက်မာလွန်းတယ် ... အရှင့်ရဲ့ အမိန့်ကိုတောင် ငြင်းဆန်ရဲတယ်လား ... သူမလို ပြည့်တန်ဆာ တစ်ယောက်က ဘာတွေများ မြင့်မြတ်လို့ မောက်မာပြနေရတာလဲ ... သူမအတွက် ဂုဏ်ယူစရာများ ရှိလို့လား ..."

"အမှန်ပဲ ... ငါတို့ အရှင် မရနိုင်တဲ့ မိန်းမဆိုတာ ဒီကမ္ဘာမှာ မရှိဘူး ... အရှင်ကိုယ်တိုင် ဖီးနစ် ကချေသည် နန်းတော်ကို ရောက်လာတာနဲ့တင် သူမ အတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ဖြစ်နေပြီ ..." အခြားသော မိန်းမပျို တစ်ယောက်ကလည်း ဝင်ပြောလာသည်။

ရန်ဟောင်လီ၏ မျက်လုံးထဲတွင်မူ အေးစက်မှုများသာ ရှိပေသည်။ ရုတ်တရက် သူ့မျက်လုံးထဲ သွေးနီရောင်များ တောက်ပလာပြီး ထူးဆန်းစွာ ရယ်မောရင်း ...

"အက နတ်သမီးက ငါ့ကို မတွေ့ချင်ဘူးလို့ မင်းတို့ကို ဘယ်သူပြောလဲ ... အခု သူမ တစ်ယောက်ထဲ လိုက်လာတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ..."

အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်လည်း အံ့အားသင့်သွားသည်။ သူတို့က အဘယ်ကြောင့် အရှင်သခင် ယခုလို ပြောလာမှန်း မသိကြပေ။

ထိုစဉ် ရထားလုံးအား ပြေးဆွဲနေသည့် အဆင့်ခြောက် သားရဲ နှစ်ကောင် က အန္တရာယ်များသော ချီစွမ်းအင်များကို ခံစားမိ၍ ရုတ်တရက် ရပ်တန့် ကုန်ကြ၏။ ရန်ဟောင်လီလည်း တစ္ဆေ ရထားလုံး အပြင်ဘက်သို့ လျှောက် လာလျှင် သူနှင့်အတူ လိုက်ပါလာသည့် အစောင့်အရှောက် ၃၆ယောက်လုံး မှာ ရေခဲ ရုပ်တုများအဖြစ် ပြောင်းလဲနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူ ဦးခေါင်းထက်တွင်မူ ရေကန့်လန့်ကာ ပုံစံ အလင်းလွှာ တစ်ခု ရှိနေပြီး ပတ်ပတ်လည် ကီလိုမီတာပေါင်းများစွာအား လွှမ်းခြုံထားသည်။ ထိုနေရာ က အလွန် မှောင်မိုက်ပြီး တိတ်ဆိတ်လွန်းလှ၏။ ရန်ဟောင်လီက တည်ငြိမ် စွာသာ ရှိနေပြီး ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် သူ့နောက်ရှိ ဇိမ်ခံ ရထားလုံးအား ကြည့်၍ ...

"ဘာကြောင့် နတ်မိမယ်က ငှါနောက် လိုက်လာတာလဲ ... မင်းက ငါ ဆီက တစ်ခုခု လိုချင်တာများ ရှိလို့လား ..."

"ကျွန်မ ဒီနေရာကို လိုက်လာတာ ဗိုလ်ချုပ် ရန်ဟောင်လီကို မြင်ချင်လို့ပဲ ..." ချင်ယုတုံက ရထားလုံး အတွင်းမှပင် ပြန်ပြောလာသည်။

ရန်ဟောင်လီက သူ့ရှေ့တည့်တည့်အား ကြည့်လျှင် မိတာ ၃၀၀ခန့် အကွာ၌ လူနှစ်ယောက် သူလမ်းအား ပိတ်ဆို့ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ သည်။ ထိုနှစ်ယောက်က ယန်ဝမ်ချီနှင့် ဖုရန်တို့ပင်။

ရန်ဟောင်လီက မျက်နှာ တစ်ချက် ပျက်မသွားဘဲ ဟာသ တစ်ပုဒ် မြင် တွေ့သည့်အလား ရယ်မောကာ ...

"အဲ့ဒါဆို ငါ ထင်တာ အမှန်ပဲပေါ့ ... နာမည်ကြီး အက နတ်မိမယ်က ပြီး ခဲ့တဲ့ အင်ပါယာရဲ့ သူပုန် တစ်ယောက်ဖြစ်နေတာကိုး ... ဟားဟား ... တကယ်ကို သနားစရာပဲ ..."

"တိုက်ကြတော့ ..." ချင်ယုတုံက ဆုံးဖြတ်ကာ ယန်ဝမ်ချီ၊ ဖုရှန်တို့အား တိုက်ရိုက် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

"ဘုန်း ... ဘုန်း ..."

ယန်ဝမ်ချီနှင့် ဖုရှန်တို့ နှစ်ယောက်လုံးက အမြန်နှုန်း ကျင့်စဉ်များကို အသုံးပြုကာ ရန်ဟောင်လီနှင့် မိတာ ၃၀ အကွာ၌ ချက်ချင်း ပြန်ပေါ်လာ သည်။ ပြီးသည်နှင့် လက်ဝါး ပုံရိပ်များအား ထုတ်ဖော်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက် ကြ၏။

သူတို့ အသုံးပြုသည့် လက်ဝါး ပုံရိပ်မှာ ပေါင်းစပ် တိုက်ခိုက်မှု သိုင်းပညာ ဖြစ်သည့် ဆယ်ထောင့် ပျောက်ကွယ်ခြင်း လက်ဝါးပင်။ အကယ်၍ တစ်ပိုင်း သူတော်စင် နဝမ အဆင့်တစ်ယောက်သာ ထိုဆယ်ထောင့် ပျောက်ကွယ် ခြင်း လက်ဝါးအား အသုံးပြုမည်ဆိုလျှင် သူတော်စင်များကိုပင် အချိန် အနည်းငယ် ကြာသည်အထိ တောင့်ခံနိုင်ပေသည်။

ထိုအရာက သူတော်စင် အဆင့်အောက်ရှိ ပြိုင်ဘက်ကင်း ကျင့်စဉ်များထဲ မှ တစ်ခုဟု ခေါ်ဆိုနိုင်သည်။ ပေါင်းစပ် အသုံးပြု တိုက်ခိုက်သည့် ကျင့်ကြံ သူ များလာလေ ဆယ်ထောင့် ပျောက်ကွယ်ခြင်း လက်ဝါးမှာလည်း ပို အားကောင်းလာလေပင်။

ချင်ယုတုံသည်လည်း သူမ လက်ဝါး ပုံရိပ်အား ယန်ဝမ်ချီ၊ ဖုရှန်တို့နှင့် အတူ ပူးပေါင်းလိုက်၏။

ရန်ဟောင်လီက လက်တစ်ဖက်အား မြှောက်လိုက်လျှင် လောင်ကျွမ်းပြီး လွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်း ရှိသည့် မီးတောက်များက သူ့ခြေထောက်မှ ဦးခေါင်းအထိ တောက်လောင်လာခဲ့သည်။ ထိုသည်က သူ့အား မီးတောက် တိမ်တိုက်ကြီး တစ်ခုအသွင် ပြောင်းလဲသွားစေ၏။

"မြေအောက်ကမ္ဘာ မီးတောက်..."

ရန်ဟောင်လီ ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက်သည်နှင့် မီးတောက်များက ရုတ်ချည်း မီတာ ၃၀ခန့် မြင့်မားလာပြီး သူ့ပတ်ပတ်လည် နေရာတစ်ခုလုံးထံ ပျံ့နှံ့ ပေါက်ကွဲ ထွက်သွားသည်။ မြေအောက်ကမ္ဘာ မီးတောက်က အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းပြီး ကျောက်တောင်များကိုပင် ချော်ရည်ဖြစ်သွားအောင် ပြောင်းလဲပစ်နိုင်စွမ်း ရှိ၏။

ထို့အပြင် ချင်ယုတုံ၊ ယန်ဝမ်ချီနှင့် ဖုရန်တို့ ပေါင်းစပ် အသုံးပြုသည့် ဆယ်ထောင့် ပျောက်ကွယ်ခြင်း လက်ဝါးအား ချေဖျက်သွားပြီး အနောက်သို့ အသီးသီး ဆုတ်ခွာသွားစေသည်။

ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့် အနိမ့်ဆုံးဖြစ်သည့် ဖုရန်မှာမူ ဒဏ်ရာ အပြင်းအထန် ရသွားပြီး သွေးများပင် အန်ထုတ်လိုက်ရသည်။

ချင်ယုတုံနှင့် ယန်ဝမ်ချီတို့လည်း ကောင်းမွန်နေခြင်း မရှိပေ။ မျက်နှာဖြူ ဖျော့သွားပြီး မြေပြင်ထက်သို့ အသီးသီး ပစ်လဲသွားကြသည်။

ရန်ဟောင်လီ၏ ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်မှာ အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းပေသည်။ သူ့ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်က တစ်ပိုင်း သူတော်စင် နဝမ အဆင့် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်နေပြီး သူတို့ မျှော်လင့်ထားသည်ထက်ပင် အဆပေါင်းများစွာ ပိုအားကောင်း၏။

သူမတို့၏ လက်ရှိ အခြေအနေဖြင့် ရန်ဟောင်လီအား သတ်ဖြတ်ဖို့မှာ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။

"ဆယ်ထောင့် ပျောက်ကွယ်ခြင်း လက်ဝါးလား ..." ရန်ဟောင်လီက ချင်ယုတုံတို့ သုံးယောက်အား ကြည့်ကာ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။ "မင်းတို့ ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်ရယ် သုံးထောင့် ပျောက်ကွယ်ခြင်း လက်ဝါး ပုံရိပ်

လောက်နဲ့ ပေါင်းပြီး ငါ့ကို သတ်ဖို့ ကြိုးစားရဲတယ်လား ... တကယ်လို့ မင်း တို့သာ ငါးထောင့် လက်ဝါး ပုံရိပ်ကို ထုတ်ဖော်နိုင်ရင်တော့ ငါနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖို့ အခွင့်အရေး ရနိုင်သေးတယ် ... ဒါပေမယ့် အခုတော့ မင်းတို့မှာ ဘာ အခွင့်အရေးမှ မရှိတော့ဘူး ..."

စကားသံ ဆုံးသွားသည်နှင့် ရန်ဟောင်လီ၏ ပုံရိပ်က မီးတောက်များနှင့် အတူ ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ချင်ယုတုံလည်း အလွန် အန္တရာယ်များသော ချီစွမ်းအင် တစ်ခု သူမတို့ အား တိုက်ခိုက်လာကြောင်းကို ခံစားမိလိုက်ပြီး ...

"သူတော်စင် ပေလွှာသုံးပြီး ချက်ချင်း ထွက်ပြေးကြတော့ ..."

"အရမ်း နောက်ကျသွားပြီ ..."

ကြီးမားသော မီးတောက် သုံးခုက ချင်ယုတုံ၊ ဖုရှန်နှင့် ယန်ဝမ်ချီတို့ အရှေ့၌ အသီးသီး ဖြစ်တည်လာပြီး သူမတို့အား လာရောက် ထိမှန်သည်။

ယန်ဝမ်ချီနှင့် ဖုရှန်က အရင်ဆုံး ထိမှန်သွားသူများပင်။ ထိုမီးတောက် ပုံ ရိပ်က သူတို့၏ ရင်ဘတ်အား လာရောက် ထိမှန်ကာ ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အရိုး အများစုကို ကွဲကြွေသွားစေသည်။

သူတို့ နှစ်ယောက်လုံးလည်း ထိုသေစေနိုင်သော တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မြေပြင်ထက်သို့ ပစ်လဲကုန်ကြပြီး လှုပ်ရှားနိုင်စွမ်းပင် မရှိကြတော့...

"ကြယ်သမုဒ္ဒရာ ..."

ချင်ယုတုံ လက်သင်္ကေတ နှစ်ခုအား ပြုလုပ်လိုက်လျှင် သူမ ထွတ်မြတ် ချီ စွမ်းအင်များက မျက်လုံးအတွင်းသို့ စီးဝင်သွားခဲ့ကြ၏။

"ဘုန်း ... ဘုန်း ..."

အလင်းမှုန်လေးများက သူမ မျက်လုံးထဲမှ ထွက်လာကာ ပတ်ပတ်လည်

မိတာ ၃၀၀လုံးကို ကြယ်များဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော ကောင်းကင် တစ်ခု အသွင် ပြောင်းလဲသွားစေပြီး မီးတောက်ကြီး၏ တိုက်ခိုက်မှုအား ကာကွယ် တားဆီးဖို့ ကြိုးစားလိုက်သည်။

သို့သော် မီးတောက်ကြီးက အလွန် အားကောင်းသော စွမ်းအင်များ စုဝေး ထားခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ကြယ်များသကဲ့သို့ဖြစ်နေသည့် ထောင်ပေါင်း များစွာသော အလင်းမှုန်များအား ချိုးဖျက် ဝင်ရောက်ကာ ချင်ယုတုံ ရင်ဘတ်နှင့် နီးကပ်လာ၏။

သိထားသည့် အတိုင်း ချင်ယုတုံက ယန်ဝမ်ချီနှင့် ဖုရှန်တို့ သကဲ့သို့ အားကောင်းသော ခန္ဓာကိုယ် မပိုင်ဆိုင်ထားသောကြောင့် မီးတောက်လုံး ကြီး ထိမှန်သည်နှင့် သူမ သေဆုံးသွားမည်မှာ အသေအချာပင်။

ထို့ကြောင့် ချင်ယုတုံက ကိုယ့်အခြေအနေ ကိုယ်သိသဖြင့် မျက်လုံးမှိတ်၍ သေခြင်းကို ကြိုဆိုဖို့သာ ပြင်ထားလိုက်တော့သည်။

သို့သော် ရုတ်တရက် တောက်ပသော ဓါးအလင်းတန်း တစ်ခုက သူမ နောက်ဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာပြီး မီးတောက်ကြီးအား ထိုးဖောက် ဝင်ရောက် သွားခဲ့သည်။

"ဘယ်လောက်တောင် မြန်လိုက်တဲ့ ဓါးလဲ ..."

ချင်ယုတုံ နဖူးမှ ချွေးစက်များ စီးကျလာပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် မီးတောက်ကြီး နောက်ဘက်သို့ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

ရန်ဟောင်လီမှာ မူလနေရာ၌သာ ရပ်နေသော်လည်း သွေးများ ယိုစီး ကျနေသည့် ပန်းကန်လုံး အရွယ် အပေါက် တစ်ခုက သူ့ရင်ဘတ်၌ ဖြစ်ပေါ် နေသည်။

"ခရက် ..."

အက်ကွဲကြောင်းပေါင်း များစွာက ရန်ဟောင်လီ၏ ခန္ဓာကိုယ် အနံ့၌ ပေါ်ပေါက် လာတော့သည်။ ထို့နောက်တွင် ပေါက်ကွဲထွက်သွားကာ အစိတ်အပိုင်း များစွာအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။

ဇောင်ယုချန်က ရှေးဟောင်း အသူရာကျောက်ခါးအား လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ထားရင်း ချင်ယုတုံ ပစ်လဲကျမသွားအောင် ဖေးမထားကာ ...

"ကျန်တဲ့အရာတွေကို မင်း တာဝန်ယူလိုက်တော့ ... ပြီးတော့ နောက်တစ် ကြိမ်ကျရင် ချန်းလောင် စစ်တပ်ရဲ့ ဗိုလ်ချုပ်တွေ ဘယ်နေရာမှာလဲ ဆိုတာပဲ မင်း ငှါကို ပြောပေး ... တကယ်လို့ ငါ တစ်ယောက်ထဲ တိုက်ခိုက်မယ်ဆို ရင် အခုလောက်ထိ ပြဿနာများမှာ မဟုတ်ဘူး ..."

စကားသံ ဆုံးသွားသည်နှင့် ဇောင်ယုချန် ခန္ဓာကိုယ်က အလင်းတန်း အဖြစ် ပြောင်းလဲကာ ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။ ချင်ယုတုံလည်း ရန် ဟောင်လီ၏ အပိုင်းပိုင်း အစစ ပြန့်ကျဲနေသည့် ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်း များကိုသာ ကြည့်နေမိသည်။ သူမက ယခုအချိန်ထိ မတည်ငြိမ်နိုင်သေးပေ။

ထိုလူက အခြားသော ဗိုလ်ချုပ် တစ်ယောက်အား ယခုလို အလွယ်တကူ သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်တဲ့လား။ ရန်ဟောင်လီက သူမရှေ့၌ သေဆုံးသွားသည့် တိုင် မယုံကြည်နိုင် ဖြစ်နေတုန်းပင်။

အနည်းငယ် ကြာသွားပြီးနောက်တွင် သူမလည်း ထိတ်လန့် တုန်လှုပ် နေရာမှ သတိပြန်ဝင်လာခဲ့၏။ ထို့နောက် ပြုံးရင်း တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ် လိုက်သည်။

"ဘယ်လောက်တောင် ဘဝင်မြင့်လိုက်တဲ့ လူလဲ ... ဒါပေမယ့် သူ့မှာ ဘဝင်မြင့်ဖို့ အကြောင်းပြချက်တွေလည်း ရှိနေတာကိုး ... သူ့ရဲ့ ခွန်အားနဲ့ ဆိုရင် လင်းရှောင် ကောင်းကင် ဘုရင် စံအိမ်နဲ့ ချန်းလောင် စစ်တပ် ကတော့ လာမယ့်နေ့တွေမှာ ကြောက်လန့်နေရတော့မှာပဲ ..."
